

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **Ł.K.**

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 października 2024 r.,

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 4 marca 2024 r., sygn. akt VI Ka 643/23

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 1 sierpnia 2023 r., sygn. akt III K 2220/18,

i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania,

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. oddalić skargę;

2. obciążyć oskarżonego kosztami postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Ł.K. został oskarżony o to, że:

1. w okresie od 4 września 2015 r. do 26 kwietnia 2016 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z P.Z., jako współlnik i

- członek zarządu Q. Sp. z o.o. usiłował doprowadzić S. Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1660,50 zł poprzez wprowadzenie w błąd, co do możliwości wystawiania darmowych ogłoszeń w portalu internetowym a.eu i przedstawienie za pośrednictwem sieci internet oferty darmowego ogłoszenia, zawierającej odesłanie do regulaminu przy jednoczesnym braku możliwości zapoznania się z tym regulaminem, w którym zawarto informację o odpłatności usług, tj. o przestępstwo określone w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
2. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w 2014 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez działanie w krótkich odstępach z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu z P.Z., jako wspólnik i członek zarządu Q. Sp. z o.o., doprowadził D.K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w nieustalonej kwocie poprzez wprowadzenie w błąd, co do realizacji obowiązków umownych wynikających z odpłatnej umowy o świadczenie usług, tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
 3. w nieustalonym bliżej okresie od września 2015 r. do marca 2017r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez działanie w krótkich odstępach z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu z P.Z., jako wspólnik i członek zarządu Q. Sp. z o.o., doprowadził I. sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 3767,37 zł poprzez wprowadzenie w błąd, co do możliwości darmowego wystawiania ogłoszeń w portalu internetowym a.eu i przedstawienie za pośrednictwem sieci internet oferty darmowego ogłoszenia, zawierającej odesłanie do regulaminu przy jednoczesnym braku możliwości zapoznania się z tym regulaminem, w którym zawarto informację o odpłatności usługi, tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
 4. w okresie od 2016 r. w Gdańsku, na potrzeby prowadzonej wspólnie i w porozumieniu z P.Z., jako wspólnik i członek zarządu Q. Sp. z o.o., posługiwał się jako autentycznymi dokumentami w postaci porozumienia zawartego między Q. sp. z o.o. a dłużnikiem Z.L. z dnia 18 sierpnia 2016 r., protokołem z posiedzenia zgromadzenia wspólników z dnia 20 lipca 2016 r.

dotyczącym powołania na prezesa zarządu T.O., a także kopią umowy o pracę z dnia 01 sierpnia 2016 r. między Q. Sp. z o.o. a M.G., na których to dokumentach podpisy nie zostały nakreślone przez T.O., tj. o przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k.;

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2023 r., sygn. akt III K 2220/18 uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów. Uniewinniony został także P.Z.

Po rozpoznaniu apelacji Prokuratora Sąd Okręgowy w Rybniku wyrokiem z dnia 4 marca 2024 r., sygn. akt VI Ka 643/23 uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Skargę na wyrok Sądu Odwoławczego złożył obrońca oskarżonego Ł.K. zarzucając:

1. rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 437 § 2 k.p.k., polegające na uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 1 sierpnia 2024 roku w sprawie o sygn. akt III K 2220/28 i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na stwierdzenie konieczności ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, podczas gdy w realiach sprawy taka przesłanka przekazania sprawy do ponownego rozpoznania nie zachodzi ze względu na przeprowadzenie przez Sąd I instancji dowodów mających znaczenie dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy i brak powodów, dla których wymagałyby one powtórного przeprowadzenia w sprawie;
2. rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 437 § 2 k.p.k., poprzez jego błędne zastosowanie i nakazanie Sądowi I instancji ponownej oceny materiału dowodowego pod pretekstem przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości,
3. rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 449a k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i nie zwrócenie akta sprawy sądowi pierwszej instancji w celu uzupełnienia uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Mając na uwadze powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi odwoławczemu.

W pisemnej odpowiedzi na skargę Prokurator Rejonowy Prokuratury

Rejonowej Gdańsk – Śródmieście wniośł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Powiązanie tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się wyłącznie do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., IV KS 6/16, LEX nr 2204960). Z powyższego wynika również, że uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego musi jednoznacznie określać, która z przesłanek określonych w art. 437 § 2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Instytucja skargi na wyrok sądu odwoławczego i wywołane wniesieniem tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia postępowanie skargowe przed Sądem Najwyższym nie służy zatem ocenie tego, czy stwierdzone przez sąd odwoławczy uchybienie w rzeczywistości miało miejsce, a jedynie weryfikacji tego, czy usunięcie stwierdzonego uchybienia jest możliwe tylko w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, a także czy czynności, które należy przeprowadzić lub okoliczności, które należy wyjaśnić, na które wskazano w uzasadnieniu wyroku kasatoryjnego, rzeczywiście powinny być przeprowadzone, czy wyjaśnione w postępowaniu przed sądem *a quo*. Przepisy Kodeksu postępowania karnego (Rozdział 55a) o skardze na wyrok sądu odwoławczego nie dają, co do zasady (poza wypadkami związanymi z bezwzględnymi przyczynami odwoławczymi), sądowi skargowemu jakichkolwiek uprawnień kontrolnych, upoważniających do merytorycznego ingerowania w toczące się przed sądami powszechnymi

postępowanie karne, a tego zdaje się oczekiwać obrońca we wniesionej skardze. Sąd Najwyższy, rozpoznając skargę, nie może więc decydować o merytorycznym wyniku sprawy, a rozstrzyga jedynie to, przed którym sądem ma się nadal toczyć postępowanie karne – przed sądem odwoławczym, czy sądem pierwszej instancji.

Nie ma racji skarżący, który kwestionuje uchylenie wyroku wskazując, że w sprawie nie zachodzi konieczność przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo, zaś wątpliwości Sądu odwoławczego, wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ogniskowały się wyłącznie wokół kwestii przeprowadzenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego oraz przesłuchania w charakterze świadka M.G..

Skarżący pomija argumentację Sądu odwoławczego, który szczegółowo odniósł się do tej kwestii - wskazując, że konieczne jest przeprowadzenie przewodu sądowego w całości, a zebrane dowody poddać ponownie wszechstronnej i wnikliwej analizie. Sąd *ad quem* wskazał na motywy, które doprowadziły do uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Odnosząc się do ustaleń Sądu *meriti* podkreślono, że Sąd Rejonowy winien po raz kolejny odnieść się w sposób precyzyjny do wszystkich wniosków dowodowych, a także dokonać należytej, pełnej i wnikliwej analizy wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności. Sąd Rejonowy uwzględnić ma przy tym uwagi Sądu Okręgowego, jak również zarzuty podniesione w apelacji oraz jej uzasadnieniu.

Uzasadnienie wyroku Sądu II instancji przekonuje, że braki postępowania pierwszoinstancyjnego istotnie stały na przeszkodzie zaakceptowaniu wydanego wyroku unniwinniającemu Ł.K. od popełnienia zarzucanych mu czynów. Procedowanie ponowne jest więc procesową koniecznością.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy skargę oddalił, a nadto obciążył oskarżonego kosztami postępowania skargowego.

WB.

[ms]

